

ΟΙ ΝΕΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ (ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑΤΑ) ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ.

Κεντρικές κατευθύνσεις και πλάνο εργασίας

Εισαγωγή

Σύμφωνα με το άρθρο 37 ν.4369/2016, όλοι οι φορείς της κρατικής Διοίκησης (υπουργεία, αποκεντρωμένες διοικήσεις, ΟΤΑ, ΝΠΔΔ) οφείλουν αφενός μεν να αξιολογήσουν την οργάνωσή τους αφετέρου δε να προβούν σε αναδιοργάνωση των υφιστάμενων δομών, όπου κρίνεται αναγκαίο, με χρονικό ορίζοντα ολοκλήρωσης το αργότερο έως την 31-12-2016.

Η διαδικασία της αξιολόγησης-αναδιοργάνωσης των κρατικών δομών έχει καθοριστική σημασία για την ευρύτερη πορεία υλοποίησης του κυβερνητικού προγράμματος, ως εκ τούτου απαιτείται να της δοθεί η πρέπουσα σημασία και να πραγματοποιηθεί με τρόπο ουσιαστικό και αποτελεσματικό. Το κράτος, ως εκφραστής του δημοσίου συμφέροντος, οφείλει να οργανώνεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να δύναται να φέρει σε πέρας την αποστολή του (την προάσπιση αλλά και προαγωγή του δημοσίου συμφέροντος) κατά τρόπο πολιτικά αποδεκτό, οικονομικά εφικτό και, προπάντων, κοινωνικά ωφέλιμο-αποδοτικό!

Η επιτυχής δρομολόγηση και η έγκαιρη ολοκλήρωση της διαδικασίας θα έχει σημαντικό, θετικό αντίκτυπο σε πολλά επίπεδα, με δεδομένη τη γνωστή δυστοκία που υπάρχει στη χώρα μας στα σχετικά θέματα. Γι' αυτό, απαιτείται να προσδιοριστεί εξαρχής κατά τρόπο πολιτικά εύστοχο και μεθοδολογικά ορθό.

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΔΙΑΚΥΒΕΥΜΑ

Οι Οργανισμοί είναι το βασικό εργαλείο με το οποίο κατανέμονται οι διάφοροι διοικητικοί πόροι (ανθρώπινοι, υλικοί και άυλοι) που είναι απαραίτητοι για τη λειτουργία ενός διοικητικού συστήματος.

Αυτό σημαίνει ότι **στη βάση των οργανωτικών επιλογών βρίσκονται κρίσιμες πολιτικές αποφάσεις**. Οι Οργανισμοί, ως εργαλεία υλοποίησης στρατηγικών προγραμμάτων, προϋποθέτουν τις πολιτικές επιλογές, αφενός για τον προσδιορισμό των σκοπών/στόχων της (δημόσιας) πολιτικής και

αφετέρου για τις διαδικασίες και τις μεθόδους με τις οποίες αναμένεται να πραγματοποιηθούν (στρατηγική).

ΟΙ ΒΑΣΙΚΕΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Στους νέους οργανισμούς συνεπώς απαιτείται πρώτα και κύρια, **να αποτυπώνονται με σαφή τρόπο οι βασικές πολιτικές επιλογές της Κυβέρνησης:**

1. Η επιλογή της **ολιστικής σύλληψης κάθε συγκεκριμένου φορέα-πεδίου πολιτικής**. Αυτό πρακτικά σημαίνει, ότι κάθε υπουργείο οφείλει να καθορίσει με σαφήνεια το εύρος της αποστολής του και με ποιες δομές την φέρνει σε πέρας. Κάθε υπουργείο δηλαδή οφείλει: α) να γνωρίζει από ποιές συγκεκριμένες δομές αποτελείται (πχ κεντρική υπηρεσία, αποκεντρωμένες υπηρεσίες, νηδδ και νηιδ ειδικού σκοπού, κλπ), β) τι ακριβώς κάνει κάθε μία εξ αυτών σε σχέση με τη συνολική αποστολή του υπουργείου και γ) να επανεξετάσει σε κατεύθυνση εξορθολογισμού-συγκέντρωσης την τυχόν πολυδιάσπαση των αρμοδιοτήτων σε πολλές (ασυντόνιστες) δομές.

Ως αποτέλεσμα μιας τέτοιας επανεξέτασης, κάθε υπουργείο απαιτείται να μπορεί να αιτιολογήσει ορισμένα απλά ερωτήματα: α) **τι κάνει** και β) **γιατί το κάνει με τη συγκεκριμένη δομή** και, γ) **κατά πόσο αυτός ο τρόπος είναι ο αποτελεσματικότερος-αποδοτικότερος**.

Χάριν ομοιογένειας και συντονισμού του κυβερνητικού σχήματος, η αποστολή έκαστου φορέα είναι σκόπιμο να αποτυπωθεί (και) σε όρους δημόσιας πολιτικής, με κριτήριο τις βασικές λειτουργίες του κράτους, ώστε να αποτυπώνεται η τομεακή ή/και οριζόντια αρμοδιότητά τους στους εκάστοτε τομείς παρέμβασης.

2. Η επιλογή **υπέρ του δημόσιου χαρακτήρα των παρεχόμενων υπηρεσιών**. Αυτό σημαίνει πως οι διάφορες δομές χρειάζεται να είναι έτσι διατεταγμένες ώστε να συμβάλουν στην εξυπηρέτηση και υπεράσπιση του δημοσίου συμφέροντος, είτε μέσα από τις λειτουργίες/υπηρεσίες τους (άμεσος τρόπος) είτε μέσα από την ανάθεση και παρακολούθηση του έργου ιδιωτών (έμμεσος τρόπος), όταν αυτό κρίνεται σκοπιμότερο λόγω μη κατοχής της απαιτούμενης ειδικής τεχνογνωσίας ή δυνατότητας επίτευξης σημαντικού οικονομικού αποτελέσματος.
3. Η επιλογή **υπέρ του θεσμικού (υπηρεσιακού) χαρακτήρα των δημοσίων οργανώσεων**, κάτι που ευνοεί τη θεσμική τους λειτουργία (μέσω της διασφάλισης της θεσμικής μνήμης). Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι χρειάζεται να ενισχύονται οι υπηρεσιακές δομές (Γενικές Διευθύνσεις ή Διευθύνσεις) και να αποφεύγεται η εύκολη καταφυγή σε

σχήματα γενικών ή ειδικών γραμματειών ή Νομικών Προσώπων που αποκολλούν τμήματα της διοικητικής ύλης από το στενό πυρήνα του δημοσίου. Κάτι τέτοιο θα διευκολύνει την εγκατάσταση των Διοικητικών Γραμματέων που θεσμοθετήθηκαν με το άρθρα 6-7 ν.4369/2016.

4. Η επιλογή ενίσχυσης της **στρατηγικής λειτουργίας** των διαφόρων οργανώσεων, δηλαδή η ύπαρξη μιας δομής σχεδιασμού/διαμόρφωσης/παρακολούθησης πολιτικής σε κεντρικό επίπεδο και η προσπάθεια αποκέντρωσης των επιχειρησιακών λειτουργιών.
5. Η επιλογή ύπαρξης **μίας (1) δομής εσωτερικής διοίκησης** (Γενική Δ/ση Διοικητικής Υποστήριξης παλαιότερα, Οικονομικής Διαχείρισης σήμερα), στην οποία θα συγκεντρώνονται τα οικονομικά θέματα αλλά και εκείνα της ανάπτυξης και διαχείρισης προσωπικού.
6. Η επιλογή αξιοποίησης στο μέγιστο βαθμό των **δυνατοτήτων Τεχνολογίας Πληροφορικής & Επικοινωνιών (ΤΠΕ)**, έτσι ώστε να παρέχεται η δυνατότητα αναζήτησης/εξεύρεσης/επεξεργασίας πληροφοριών μέσα από κοινά Μητρώα και κατά συνέπεια, η εξοικονόμηση πόρων για ενίσχυση των δομών άμεσης επικοινωνίας με τους πολίτες.

Με γνώμονα τους παραπάνω άξονες πρέπει να επιταχυνθεί η εργασία των Ομάδων για τα νέα Οργανογράμματα σε κάθε Υπουργείο. Το Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης βρίσκεται στη διάθεση όλων των στελεχών των Υπουργείων ώστε να υποβοηθήσει τη συγκρότηση των νέων Οργανογραμμάτων.

Με εκτίμηση,

Χρ.Βερναρδάκης

